

Alle neuzen

dezelfde kant op

Als gewasbeschermingsmiddelen tijdens het toepassen niet op de gewenste plaats komen, noem je dat emissie. En daar is niemand bij gebaat. Van natuurorganisatie, waterschap, burger tot boer: een middel dat niet of verkeerd benut wordt, is zonde van het geld!

Marc van der Bol

Leeftijd: 28
Akkerbouwer in Moerstraten
(West-Brabant)

Vanuit Brussel is er met de Europese Kaderrichtlijn Water regelgeving opgesteld die moet leiden naar schoon en gezond water. 'Nagenoeg geen emissie van gewasbeschermingsmiddelen in 2027' is een van de gestelde doelen. Een stevige ambitie, maar met alle neuzen dezelfde kant op zeker niet onhaalbaar. Momenteel wordt er vooral ingestoken op driftreducerende doppen en technieken. Met de spuitdoppen is al rond de millenniumwisseling gestart en er wordt vandaag de dag met minimaal 75% minder drift gespoten. In mijn optiek al een hele sprong voorwaarts, maar waarom blijven we dan toch hierin hangen? De grootste winst is immers behaald. Zeker als je je realiseert dat ongeveer 50% van de totale emissie van het erf afkomstig is. Driftreducerende technieken als luchtondersteuning, sleepdoek, MagGrow of een verlaagde spuitboom zijn prijzig en de emissiewinst is relatief klein. Mijs inziens kunnen we onze tijd en energie beter naar het erf verplaatsen

en in de spoelplaatsen steken. Het verschilt heel erg per provincie wat er op dit gebied al gebeurt. Als Brabander kan ik stellen dat er in onze provincie nog te weinig gebeurt. En dat ligt zeker niet aan de boer. Een ondernemer in Oost-Brabant had het plan een overdekte, gezamenlijke wasplaats aan te leggen. In mijn ogen een supermooi initiatief dat uit eigen beweging voortkomt. Echter, hij kreeg geen vergunning. Als collega's uit de buurt hun veldspuit daar schoon komen maken, slaat hij chemisch restafval op van anderen. En dat mocht niet van de omgevingsdienst. Dan beginnen mijn oren toch wel te klapperen. Dit is niet samenwerken, maar tegenwerken! Omdat de zuiveringssystemen die aan een wasplaats gekoppeld zitten, allen werken op basis van verdamping, is capaciteit vaak de beperkende factor. Zeker als je tussen verschillende bespuitingen aan het erf nog even extra wilt spoelen. Extra spoelen is eigenlijk

niet nodig, aldus onderzoek dat vakblad LandbouwMechanisatie samen met PPO Vredepeel en DLV Plant uitvoerde in 2009. Alle wasprogramma's op veldspuiten doen wat ze moeten doen. Maar hoe je het ook wendt of keert, als we het huidige middelenpakket zoveel mogelijk willen behouden, dan moet er wel wat gebeuren. Normoverschrijdingen van actieve stoffen die in het oppervlaktewater worden teruggevonden, staan al snel op de nominatielijst om te schrappen.

Omdat oplossingsgericht denken in onze boerengenen zit (problemen zijn er immers al genoeg), doe ik hierbij een voorstel:

1. Vanuit een dichte vloer vang je het spoel- en waswater van de veldspuit op in een tank.
2. In periodes van het jaar met voldoende verdamping, rijd je deze tank leeg over een braak perceel met een ketsplaat.

Tadaaa: weinig kosten en toch geen erfemissie meer. Dat willen we toch allemaal? ☺